

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quòd dilectio implet legem, & sua habet pr[a]emia hîc & in futuro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

retur, non comminabatur, I. Pet. 2. Non gaudet super iniquitate, id est, damno vel malo proximi, sed flet cum flentibus, Rom. 12. Et congauget veritati, vbi scilicet gloria Dei predicatur & proximi vtilitas. Psal. 4. & perdes omnes qui loquuntur mendacium. Caritas omnia suffert propter Christum, eius vestigia sequens, I. Pet. 2. Omnia credit, non est suspitiosa vel pertinax in sua opinione. Omnia sperat, non dubitans ea consequi quæ à Deo & proximo promissa sunt: Omnia sustinet propter Dei gloriam & commodum proximi sui. Roman. 8. Quis seperabit nos à charitate Dei &c. Summa, sine illa non valent linguæ, non scientia, non fides, nec castigatio corporis, nec Eleemosyna, inquit Apostolus, neque oratio, vel id genus alia. Nā hoc præceptum habemus à Deo, vt qui diligit Deum, diligat & fratrem suum, I. Ioan. 4. Qui enim dicit, diligo Deum & fratrem suum odit, mendax est &c? & Christus inquit Matth. 5. Vade primùm reconciliari fratri tuo. Vbi ergò dilectio proximi non est, ibi nec iustitia retinetur, nec opera, etiam qualiacunq;, sunt efficacia donec inuidia erga proximum durat.

3. Hæc dilectio legem Dei implet, sicut inquit Apostolus Roman. 13. Qui diligit proximum, legem adimplet. Nam qui diligit proximum suum, non habet rem cum vxore eius: non occidit illum, non furatur ei, & si quid aliud est in lege mandatum, illa omnia in hoc verbo, Diliges proximum tuum sicut teipsum, instaurantur. Plenitudo ergò legis est dilectio. Hanc Christus vbique præcipit & vrger, & magna habebit præmia in hac & post hanc vitam. Ideò inquit Apostolus, Nemini quicquam debeatis, nisi vt inuicem diligatis: erit enim in nouissimis diebus signū dici nouissimi de propinquo futurum, quandò charitas omnis refrixerit, & iniquitas abundabit, Matth. 24. Et hanc dilectionem iam ignorat mundus, & maximè gloriatores Euangelij. Quare ante omnia diligi de-

Rom. 13.

bet pri-

bet primùm Deus propter semetipsum, deindè proximus noster ppter Deū, si queras, quomodò debeat opus hominis fieri ex charitate, sicut iubet Apostol⁹ 1. Cor. 16. Omnia vestra in charitate fiant: respōdeo, tunc fit opus ex charitate, quādò propter ipsum Deū fit, propter eius bonitatem, & non propter munera vel dona, id est, nec propter cœlum, nec timore inferni: sicut filius diligit patrem, eò quòd pater eius est, non principaliter propter hæreditatem, & sponsus sponsam propter semetipsam, non propter concubitum. Alioqui hæc dilectio esset seruilis & mercenaria. Igitur homo debet intentionem suam dirigere principaliter in DEVM ipsum, & ad gloriā eius facere quæ facit, deindè sperare quia debet illi Deus regnum cœlorum, & custodiet à pœna æterna propter suam promissionem: ipse enim promisit præmia beneficientibus. Ideò causa præmij est sua gratuita voluntas & promissio, non opus nostrum operatum. Ipse certissimè seruabit suam promissionem. Saltem tu ex charitate facias quæ facis, id est, propter ipsum Deum. Sic inquit Dauid Psalmo 118. Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas, id est, principaliter propter temetipsum; deindè propter retributionem, quam tu promissisti, non quam ego merui. Deus igitur omnibus est præferendus, nec ei placet seruitium, quod fit, contempto eo, propter dona. Et patri displicet filius, qui ipsum solum diligit ob diuitias, & sponsæ sponsus, quia hoc non fit ex charitate. Debent igitur omnia nostra fieri ex charitate propter ipsum Deum & personam eius principaliter. Deindè speramus dona eius propter promissionem, non vt nos illa mereamur. Sic diligimus patrem cœlestem, & petimus panem quotidianum, & hunc panem donabit filijs propter suam promissionem, non propter orationem nostram, licet illa maximè exigatur. Non nobis Domine, non nobis, sed no-

mini tuo da gloriam, inquit Propheta. Sperare debet dona Dei, sed propter illa non mea opera facere, sed ex charitate, sicut filius seruit patri primò, quia pater eius est: deindè, quia sperat hæreditatem: at seruus solùm seruit propter precium &c. Dilectio est immerita misericordia, fauor, gratia, quæ exhibitur proximo propter Christum, hoc est, sit propter Christum & illum respicit, nõ pro merito proximi vel odiũ, eò quod dilectio est immerita gratia vel fauor immeritus, qui exhibitur proximo ppter Deũ.

CAP. XXXVIII.

ARGUMENTA.

1. *Quare Deus est timendus ne peccemus.*
2. *Quomodo peius contingit relabētibus in pristina vitia, & hic, & in futura vita.*
3. *Quòd timentibus Deum semper prospere & bene omnia succedunt.*

4.

DVO nos allicere debent ad timorẽ Dei, ne peccemus: primò, quia pater est: id eò charitas nos debet abstrahere à peccato, vt timeamus, ne offendatur pater celestis. Mal. 1. Si ego Dominus vester, vobis est timor meus? bonus filius qui patrem diligit, is timet eum offendere. Eccles. 1. Timor Domini expellit peccatum. Nam qui sine timore est, non poterit iustificari. Signanter inquit, timor Domini: non dicit, timor pænæ, aut timor perditionis diuitiarum vel salutis, sed, Domini. Secundò, ad timorem nos allicere debet ne peccemus, grauitas peccati. Sic enim Deus detestatur peccatum, vt de illo placari non potuerit, nisi filius suus occideretur. Non igitur leuis res est, peccare & Deum offendere. Esa. 53. Po-

suis